

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-ואלו נדרים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יכולה ליהנות בלקט שכחה ופאה.													
ולא קתני ובמעשר עני													
ובמעשר עני?	והתניא בברייתא:												
ל"ק: הא רבי אליעזר, הא רבנן	רב יוסף:												
אין אדם צריך לקרות שם על מעשר עני של דמאי	דתנן, רבי אליעזר:												
קורא שם ואין צריך להפריש	הכמים:												
מאי לאו למ"ד ספקו טובל, קסבר: אית ליה טובת הנאה, וכיון דאית ליה טובת הנאה לא מהניא ולמאן דאמר [אינו] קורא שם, קסבר: ספקו אינו טובל, וכל שספקו אינו טובל לית ליה טובת הנאה, ושרי ליה לאיתנהוי?													
דכ"ע - ספקו טובל, ור' אליעזר ורבנן בהא קמיפלגי	אמר ליה אביי:												
לא נחשדו עמי הארץ על מעשר עני, כיון דאילו מפקר נכסיה והוי עני ושקל ליה הוא - לית ליה פסידא	רבי אליעזר סבר:												
נכסיה לא מפקר איניש, דמירתת דלמא זכי בהו איניש אחרינא, הלכך נחשדו.	רבנן סברי:												
כאן במעשר עני המתחלק בתוך הבית, דכתיבא ביה נתינה, (דברים כו) ונתת ללוי לגר וגו', מש"ה אסור ליה לאיתנהוי כאן במעשר עני המתחלק בתוך הגרנות, כיון דכתיב ביה (דברים יד) והנחת בשעריך, שרי ליה לאיתנהוי.	רבא:												
כהנים ולוים נהנין לי - יטלו כל'.													
אלמא טובת הנאה אינה ממון													
כהנים אלו ולוים אלו נהנין לי - יטלו אחריים	אימא סיפא:												
אבל להני לא													
אלמא טובת הנאה ממון													
לא קשיא: הא רבי, והא ר' יוסי ב"ר יהודה	רב הושעיא:												
הגונב טבלו של חברו ואכלו - משלם לו דמי טבלו, דברי רבי	דתניא: [רבי]												
אינו משלם אלא דמי חולין שבו	רבי יוסי בר"י:												
מאי לאו בהא קמיפלגי													
טובת הנאה ממון	דרבי סבר:												
טובת הנאה אינה ממון	רבי יוסי בר רבי יהודה סבר:												
לא, דכולי עלמא - טובת הנאה אינה ממון, אלא הכא במתנות שלא הורמו קא מיפלגי.													
ואי טובת הנאה אינה ממון, מה לי הורמו מה לי לא הורמן													
קנסוה רבנן לגנב כי היכי דלא ליגנוב	אלא היינו טעמא דרבי:												
קנסוה רבנן לבעל הבית כי היכי דלא לישהי לטיבליה.	ורבי יוסי בר ר' יהודה סבר:												
שאני תרומה, דהיינו טעמא דיטלו על כרחו, משום דתרומה לא חזיא אלא לכהנים, וכיון דקא אתי למיסרא עלייהו - שויא עפרא בעלמא.	רבא:												
קונם שאיני עושה על פי אבא, ועל פי אביך, ועל פי אחי, ועל פי אחיך - אינו יכול להפר													
שאיני עושה על פיך - אינו צריך להפר	[ת"ק]												
יפר, שמא תעדיף עליו יותר מן הראוי לו	רבי עקיבא:												
יפר, שמא יגרשנה ותהי אסורה עליו.	ר' יוחנן בן נורי:												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator

נדרים-ואלו נדרים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמרו לו מת אביו וקרע, ואחר כך נמצא בנו - לא יצא ידי קריעה, אמרו לו מת לו מת, וכסבור אביו הוא וקרע, ואחר כך נמצא בנו - יצא ידי קריעה.	והתניא:												פז.
כאן בתוך כדי דבור, כאן לאחר כדי דבור, הא דקאמרת יצא ידי קריעה - שנמצא בנו בתוך כדי דבור, הא דאמרת לא יצא ידי קריעה - לאחר כדי דבור	רב אשי:												פז.
מי שיש לו חולה בתוך ביתו ונתעלף, וכמדומה שמת וקרע, ואחר כך מת - לא יצא ידי קריעה	והתניא:												פז.
לא שנו אלא שמת לאחר כדי דיבור, אבל בתוך כדי דיבור - כדבור דמי.	ר' שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:												פז.
והילכתא: תוך כדי דבור כדבור דמי, חוץ ממגדף, ועובד עבודת כוכבים, ומקדש, ומגרש.													פז.
אמרה קונם תאנים וענבים אלו שאני טועמת, קיים לתאנים - כולו קיים, הפר לתאנים - אינו מופר עד שיפר אף לענבים.													פז.
אמרה קונם תאנה שאני טועמת וענבה שאני טועמת - הרי אלו שני נדרים.													פז.
מני מתניתין?													פז.
רבי ישמעאל													פז.
(במדבר ל) אישה יקימנו ואישה יפרנו - אמרה קונם תאנים וענבים אלו שאני טועמת, קיים לתאנים - כולו קיים, הפר לתאנים - אינו מופר עד שיפר אף לענבים, דברי רבי ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]												פז.
הרי הוא אומר: אישה יקימנו ואישה יפרנו, מה יקימנו ממנו, אף יפרנו ממנו.	רבי עקיבא:												פז.
ורבי ישמעאל?													פז.
מי כתיב יפר ממנו?	[רבי ישמעאל]												פז.
ורבי עקיבא?													פז.
מקיש הפרה להקמה, מה הקמה ממנו, אף הפרה ממנו.	[רבי עקיבא]												פז.
זו דברי רבי ישמעאל ור' עקיבא	ר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												פז.
מקיש הקמה להפרה, מה הפרה - מה שהפר הפר, אף הקמה - מה שקיים קיים.	אבל חכמים אומרים:												פז.
אמרה קונם תאנה.													פז.
מתני' רבי שמעון היא	רבא:												פז.
עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד.	דאמר: [רבי שמעון]												פז.
יודע אני שיש נדרים אבל איני יודע שיש מפירין - יפר													פז.
יודע אני שיש מפירין אבל איני יודע שזה נדר - ר' מאיר אומר: לא יפר	[רבי מאיר]												פז.
יפר.	חכמים: [רבי יהודה]												פז.
(במדבר לה) בלא ראות. פרט לסומא, דברי רבי יהודה	ורמינהו: [רבי יהודה]												פז.
לרבות את הסומא	רבי מאיר:												פז.
הכא מעניניה דקרא והכא מעניניה דקרא	רבא:												פז.
גבי רוצח כתיב (דברים יט) ואשר יבא את רעהו ביער, כל דבר מיעל ליער, וסומא נמי בר מיעל ליער הוא, ואי אמרת בלא ראות - לרבות את הסומא, מיער נפקא ליה אלא שמע מינה: בלא ראות - פרט לסומא	רבי יהודה סבר:												פז.
כתיב בבלי דעת, כל דבר מידע, וסומא לאו בר מידע הוא, ואי אמרת בלא ראות - פרט לסומא, מבלי דעת נפקא ליה אלא שמע מינה: בלא ראות - לרבות את הסומא.	רבי מאיר סבר:												פז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסוקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-ואלו נדרים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	פ
המדיר הנאה מחתנו והוא רוצה לתת לבתו מעות, אומר לה: הרי המעות האלו נתונין לך במתנה, ובלבד שלא יהא לבעליך רשות בהן - אלא מה שאת נושאת ונותנת בפיד.															פח.
לא שנו אלא דאמר לה מה שאת נושאת ונותנת בפיד, אבל אמר מה שתרצי עשי - קנה יתהון בעל.	רב:														פח.
אפילו אמר מה שתרצי עשי - לא קנה יתהון בעל.	שמואל:														פח.
כמאן אזלא הא שמעתא דרב? כרבי מאיר		מתקיף לה רבי זירא:													פח:
יד אשה כיד בעלה		דאמר: [רבי מאיר]													פח:
כיצד משתתפין במבוי? מניח את החבית ואומר הרי זה לכל בני מבוי, ומוכה להן על ידי עבדו ושפחתו העברים, ועל ידי בנו ובתו הגדולים, ועל ידי אשתו		ורמינהו:													פח:
ואי אמרת קנה יתהון בעלה, עירוב לא נפיק מרשותיה דבעל															פח:
אע"ג דאמר רבי מאיר יד אשה כיד בעלה, מודה רבי מאיר לענין שיתוף, דכיון דלזכות לאחרים הוא, מיד בעלה זכיא.	רבא:														פח:
אלו שזכין להן: על ידי בנו ובתו הגדולים, ועבדו ושפחתו העברים, ואלו שאין זכין להן: על ידי בנו ובתו הקטנים, ועבדו ושפחתו הכנענים, ואשתו		איתיביה רבינא לרב אשי:													פח:
מתניתין בשיש לה חצר באותו מבוי עסקינן, דמגו דזכיא לנפשה זכיא לאחרין.		אלא אמר רב אשי:													פח:
(במדבר ל) ונדר אלמנה וגרושה יקום עליה. כיצד? אמרה הריני נזירה לאחר שלשים יום, אע"פ שנשאת בתוך ל' יום - אינו יכול להפר															פח:
נדרה והיא ברשות הבעל - מפר לה, כיצד? אמרה הריני נזירה לאחר ל', אע"פ שנתאלמנה או נתגרשה בתוך ל' - הרי זה מופר.															פט.
נדרה בו ביום, ונתגרשה בו ביום, החזירה בו ביום - אינו יכול להפר.															פט.
זה הכלל: כל שיצאה לרשות עצמה שעה אחת - אינו יכול להפר.															פט.
אלמנה וגרושה שאמרה הריני נזירה לכשאנשא ונשאת, ר' ישמעאל אומר: יפר	תניא: [רבי ישמעאל]														פט.
לא יפר	רבי עקיבא:														פט.
וסימנא יל"י															פט.
אשת איש שאמרה הריני נזירה לכשאתגרש ונתגרשה, ר' ישמעאל אומר: לא יפר	[רבי ישמעאל]														פט.
יפר.	רבי עקיבא:														פט.
הרי הוא אומר: (במדבר ל) ונדר אלמנה וגרושה וגו', עד שיהא נדר בשעת אלמנות וגרושין.	אמר רבי ישמעאל:														פט.
הרי הוא אומר: (במדבר ל) כל אשר אסרה על נפשה, עד שיהא איסורי נדר בשעת אלמנות וגרושין.	רבי עקיבא סבר:														פט.
מתני' ר' עקיבא היא.	רב חסדא:														פט.
אפילו תימא רבי ישמעאל, מתניתין תליא נפשה ביומי - שלמו יומי ולא נתגרשה, שלמו יומי ולא מיתנסבא, ברייתא תליא נפשה בנישואין	אביי:														פט.
זה הכלל דקתני גבי נערה המאורסה - לאיתויי הלך האב עם שלוחי הבעל או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל, בנערה המאורסה, דאביה ובעלה מפירין נדריה															פט.
זה הכלל דקתני גבי ואלו נדרים לאיתויי מסר האב לשלוחי הבעל או שמסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל, שאין הבעל מיפר בקודמין.															פט.
תשע נערות נדריהן קיימין:															פט.
בוגרת והיא יתומה															פט.
נערה בוגרת והיא יתומה															פט.
נערה שלא בגרה והיא יתומה															פט:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פיסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

challenge-קושיא ;
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ** !
 ■ **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

נדרים-ואלו נדרים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
בוגרת ומת אביה															פט:
נערה בוגרת ומת אביה															פט:
נערה שלא בגרה ומת אביה															פט:
נערה שמת אביה ומשמת אביה בגרה															פט:
בוגרת ואביה קיים															פט:
נערה בוגרת ואביה קיים															פט:
אף המשיא בתו הקטנה ונתאלמנה או נתגרשה, וחזרה אצלו עדיין היא נערה.	רבי יהודה:														פט:
זו דברי ר' יהודה	רבי יהודה אמר רב:														פט:
שלש נערות נדרהן קיימין: בוגרת, ויתומה, ויתומה בחיי האב.	אבל חכמים אומרים:														פט:
קונם שאיני נהנה לאבא ולאביך אם עושה אני על פיך, שאיני נהנית לך אם עושה אני על פי אבא וע"פ אביך - הרי זה יפר.															פט:
שאיני נהנית לאבא ולאביך אם אני עושה לפיך, ר' נתן אומר: לא יפר	תניא: [רבי נתן]														פט:
יפר.	חכמים:														פט:
נטולה אני מן היהודים אם משמשתך, ר' נתן אומר: לא יפר	[רבי נתן]														פט:
יפר.	חכמים:														פט:
ההוא גברא דאיתסר הנניא דעלמא עליה אי נסיב איתתא כי לא תנינא הילכתא, רהיט בגפא ותובליא ולא אמצוי למיתנא															פט:
אתא רב אחא בר רב הונא ושבשיה ואינסיב איתתא, ושרקיה טינא ואתייה לקמיה דרב חסדא.	[רב אחא בר רב הונא]														פט:
מאן חכים למיעבד כי הא מילתא אי לאו דרב אחא בר רב הונא דגברא רבה הוא	רבא:														ז:
דכי היכי דפליגי רבנן ור' נתן בהפרה, הכי נמי פליגי בשאלה.	דקסבר: [רב אחא בר רב הונא]														ז:
מחלוקת - בהפרה	רב פפי:														ז:
אין הבעל מיפר א"כ חל נדר, דכתיב: (ישעיהו כד) וחפרה הלבנה	דר' נתן סבר:														ז:
בעל מיפר אע"פ שלא חל נדר דכתיב: (איוב ה) מפר מחשבות ערומים	ורבנן סברי:														ז:
אבל בשאלה - דברי הכל אין חכם מתיר כלום א"כ חל נדר, דכתיב: (במדבר ל) לא יחל דברו.	[דברי הכל]														ז:
קונם שאיני נהנה לפלוני ולמי שאשאל עליו - נשאל על הראשון ואח"כ נשאל על השני	לימא מסייע ליה:														ז:
ואי אמרת נשאל אע"פ שלא חל נדר, אי בעי על האי ניתשיל ברישא, אי בעי על האי ניתשיל ברישא															ז:
ומי ידע אי האי קמא אי האי בתרא?															ז:
קונם שאיני נהנה לפלוני הריני נזיר לכשאשאל עליו - נשאל על נדרו ואח"כ נשאל על נזרו	אלא, לימא מסייע ליה:														ז:
ואי אמרת נשאל אע"פ שלא חל נדר, אי בעי על נדרו איתשיל ברישא, אי בעי על נזרו איתשיל ברישא															ז:
ר' נתן היא.															ז:
מחלוקת - בהפרה, אבל בשאלה - דברי הכל מפר ואע"פ שלא חל נדר, דכתיב: לא יחל דברו, למימרא הכי אמר אבוך משמיה דרב פפי:	רבינא: אמר לי מרימר, הכי אמר אבוך משמיה דרב פפי:														ז:
קונם שאיני נהנה לפלוני ולמי שנשאל עליו - נשאל על הראשון ואח"כ נשאל על השני	מיתיבי:														ז:
אמאי? אי בעי על האי ניתשיל ברישא, ואי בעי על האי ניתשיל ברישא															ז:
מי יודע הי ראשון והי שני?															ז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-ואלו נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קונם שאיני נהנה והריני נזיר לכשאשאל עליו - נשאל על נדרו ואח"כ נשאל על נזרו	מיתבי:											⚡
ואמאי? אי בעי על נדרו ניתשיל ברישא, ואי בעי על נזרו ניתשיל ברישא												⚡
תיובתא.												⚡
שלוש נשים יוצאות ונטולות כתובה: האומרת טמאה אני לך, שמים ביני לבינך, ונטולה אני מן היהודים.	בראשונה היו אומרים:											■
שלא תהא אשה נותנת עיניה באחר ומקלקלת על בעלה, האומרת טמאה אני לך - תביא ראייה לדבריה, השמים ביני לבינך - יעשו דרך בקשה, ונטולה אני מן היהודים - יפר חלקו ותהא משמשתו, ותהא נטולה מן היהודים.	חזרו לומר:											⚡
אמרה לבעלה טמאה אני, מהו שתאכל בתרומה?	איבעיא להו:											⚡
אוכלת, שלא תוציא לעז על בניה	רב ששת:											⚡
אינה אוכלת, אפשר דאכלה חולין.	רבא:											⚡
ומודה רב ששת, שאם נתארמלה שאינה אוכלת, מידי הוא טעמא אלא משום תוציא לעז על בניה, נתארמלה ונתגרשה, אמרי: השתא דאיתניסא.	רבא:											⚡
אשת כהן שנאנסה, יש לה כתובה או אין לה כתובה? כיון דאונס לגבי כהן כרצון לגבי ישראל דמי - אין לה כתובה, או דילמא מצי אמרה ליה: אנא הא חזינא וגברא הוא דנסתחפה שדו?	רב פפא, בדיק לן רבא:											⚡
האומרת טמאה אני לך - יש לה כתובה	ואמרינן ליה, מתני' היא:											⚡
במאי עסקינן?												⚡
אילימא באשת ישראל												⚡
אי ברצון, כלום יש לה כתובה? ואי באונס, ומי קא מיתסרא על גברא?												⚡
ואלא באשת כהן												⚡
אי ברצון, כלום יש לה כתובה? מי גרעה מאשת ישראל ברצון?												⚡
אלא לאו באונס, וקתני: יש לה כתובה.												⚡
אמרה לבעלה גרשתני, מהו?	איבעיא להו:											⚡
האומרת טמאה אני לך	רב המנונא, ת"ש:											⚡
דאפילו למשנה אחרונה דקתני לא מהימנא, התם הוא דמשקרה, דידיעה דבעלה לא ידע בה, אבל גבי גרשתני דידיעה בה - מהימנא, דחזקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה.												⚡
אדרבה אפ"ל למשנה ראשונה דקתני מהימנא, התם משום דלא עבידא לבוויי נפשה, אבל הכא דזמנין דתקיף לה מן גברא - מעיזה ומעיזה.	אמר ליה רבא:											⚡
השמים ביני לבינך דמשנה ראשונה, תיובתא דרבא, הכא דלית לה כיסופא וקתני דמהימנא	מתיב רב מרשיא:											⚡
התם כיון דלא סגי לה דלא אמרה אין יורה כחץ, אי לא איתא כדקאמרה לא אמרה ליה.	קסבר רבא:											⚡
השמים ביני לבינך דמשנה אחרונה, תהוי תיובתא דרב המנונא, והא הכא דידיעה היא ובעלה ידע בה, וקתני דלא מהימנא												⚡
הכא נמי היא גופה אמרה נהי דבביאה ידע, ביורה כחץ מי ידע, ומשום הכי משקרא.	קסבר רב המנונא:											⚡
ההיא איתתא דכל יומא דתשמיש מיקדמה משיא ידיה לגברא, יומא חד אתיא ליה מיא לממשא												○
אמר לה: הדא מילתא לא הות האידינא												○
אמרה ליה: א"כ, חד מן נכרים אהלוויי דהוו הכא האידינא, אי אנת לא, דילמא מנהון												○
עיניה נתנה באחר, ולית בה מששא במלה.	רב נחמן:											⚡
ההיא איתתא דלא הוה בדיחא דעתה בהדי גברא												○

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

גדרים-ואלו נדרים		Talmud Navigator																							
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ		
אמר לה: האידנא מאי שנא?																							○	◇	צא:
אמרה ליה: מעולם לא צערתן בדרך ארץ כי האידנא																							○	◇	צא:
אמר לה: לא הוה הדא מילתא האידנא																							○		צא:
אמרה ליה: א"כ, הלין נכרים נפטויי דהוו הכא האידנא, אי את לא, דילמא חד מנהון																							○		צא:
לא תשגיוןן בה, נותנת עיניה באחר הואי.	רב נחמן:																						■	◇	צא:
ההוא גברא דהוה מהרזיק בביתא הוא ואינתתא, על אתא מריה דביתא, פרטיה נואף להוצא וערק																							○	◇	צא:
אינתתא שריא, אם איתא דעבד איסורא, ארכוסי הוה מירכס.	רבא:																						■	◇	צא:
ההוא נואף דעל לגבי דההיא אנתתא, אתא גברא, סליק נואף איתיב בכלאי בבא, הוה מחתן תחלי תמן וטעמינון חויא																							○	◇	צא:
בעא מרי דביתא למיכל מן הנהו תחלי בלא דעתא דאינתתא																							○		צא:
אמר ליה ההוא נואף: לא תיכול מנהון דטעמינון חויא																							○		צא:
אינתתיה שריא, אם איתיה דעבד איסורא, ניהא ליה דליכול ולימות, דכתיב (יהזקאל כג) כי נאפו ודם בידיהן.	רבא:																						■	◇	צא:
פשיטא																							?		צא:
מהו דתימא איסורא עבד, והאי דאמר ליה, דניהא ליה דלא לימות בעל, דתהוי אינתתיה עלויה (משלי יט) מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם, קא משמע לן.																							!	◇	צא:
הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים.																								◇	